

Marineministeren idag, som have meddelt os, at det og det Punkt, som forhandles, for dem var af en saadan Betydning, at de maatte forfølge dem under Finanslovens videre Behandling, dette har synes jeg, efter Ordførersens Stilling været ligesom en velkommen Anledning for ham til særlig at være mod disse Forslag. Ved 2den Behandling gjaldt det et Spørgsmaal, som tidligere har været negtet af Folketingets Flertal, og hvor Folketingets Flertals Beslutning stod paa Ministerens Side, men da den ærede Ordfører havde hørt Ministerens Udtalelse, anbefalede han varmt at stemme for dette Forslag. Jeg er indværet det, fordi jeg ogsaa var imod Realiteten. Ved Forslaget igaar stod Ministeren ubetinget paa det samme Standpunkt, som Folketingets Flertal altid har staaet paa. Det var kun 39, der i sin Tid efter Mindretallets Indstilling stemte for denne Sag, medens derimod Udvælgets og Folketingets Flertal altid have staaet paa den samme Side som den ærede Minister. Da imidlertid den ærede Ordfører hørte, at det var et Forslag, som havde saa principiel Betydning for Ministeren, at han eventuelt senere vilde stille Forslag om at lade det udgaa, anbefalede Ordføreren ogsaa at holde paa det; det gik imidlertid ikke. At den ærede Marineminister idag var kommen til at udtale sig i lignende Retning, var ligeledes en yderligere Forordning for den ærede Ordfører til at anbefale at stemme mod „Kolf Kræse“. Jeg siger kun, at naar vi forhandle om den Slags Sager og navnlig ved 3die Behandling, er det Ministerens Pligt at sige os, hvorledes deres Stilling er til de foreliggende Forslag; det er umuligt at behandle Finansloven parlamentarisk, uden at en saadan Forordning stilles til Ministrene. Derfor Ministrene havde tiet stille, og Afstemningen var falden anderledes ud, end Ministrene ønskede, og man saa havde stillet Endringsforslag derom i Landsthinget, uden at Folketinget havde haft nogen Anelse om, at det havde den Bægt for Ministeren, saa siger jeg, at de Medlemmer, som ikke lagde videre Bægt paa de paaagjældende Forslag og ikke vilde gøre dem til Kapitalforslag, de og Thinget vilde med Rette have Grund til at bebrejde de vedkommende Ministre, at de havde tilliet sig saaledes overfor Folketinget ved Finanslovens 3die Behandling. Derfor maa jeg hævde det som en parlamentarisk Forordning til Ministre, som overhovedet ville en loyal Forhandling med Folketinget, at de under 3die Behandling sige os, hvorledes deres Stilling er med Hensyn til de enkelte Spørgsmaal. Saa kunne vi tage Stilling derefter og kunne simpelt hen negte de paaagjældende Forslag, og der kan maasse da være forøget Anledning til at negte dem. Saaledes kan Situationen ogsaa være. Jeg veed imidlertid ikke, om der, naar man betragter vor senere Historie, er nogen særlig Grund til — hvor pålidelig og standhaftig Ord-

føreren end er i sine Bestemmelser i den Henseende — at føre den Slags Ting over i Landsthinget. Dette taler jeg ikke om for det foreliggende Spørgsmaals Skyld; det har efter min Mening ingen Betydning, om det ikke bliver vedtaget her i Thinget; for Sagen selv vilde der derved ikke være stort vundet. Men det er ganske vist, at man kan lettere tale som den ærede Ordfører, naar man veed, at det ikke har nogen særlig Betydning. — Jeg stal med Hensyn til Rudtet, som er omtalt paa § 26, sige, at jeg ikke blev rigtig oplyst af, hvad den ærede Ordfører meddelte om denne Sag; men jeg kan ikke negte, at naar jeg tænker tilbage til den mangelose Ros, som denne udmærkede Kanon fik i Samlingen 1877—78, før den endnu var prøvet, saa forekommer det mig, at det er meget haardt nu at ville negte denne Kanon enhver som helst Jøde, efter at den er kommen hertil. (Ubrudelse). Ja, ærede Medlemmer have jo ikke overveiet, hvorvidt den samme Ammunition passer til disse 6 Kanoner og den ene Kanon; de ere ikke fuldstændig ens; det er ikke vist, at Projektilerne kunne passe for den ene som for den anden; det veed jeg nu ikke, men de ere ikke fuldstændig ens. Det er Noget, man ogsaa stulde vide Noget om. (Ubrudelse). Nei, det passer heller ikke, at man kan anvende de 30,000 Kr. til de smaa og de 38,000 Kr. til den store Kanon; det er en ny Opfindelse, som ikke holder Stik; jeg er overbevist om, at det ikke lykkes. At 100 Stud pr. Kanon stulde være urimeligt, forstaar jeg ikke; thi det er det sædvanlige, man har bevilget ved den første Anskaffelse til alle de Kanoner, vi have anskaffet, saavidt mig bekjendt. Derfor kan jeg i den Henseende ikke finde nogen Overdrivelse. Det er de Sagtyndige, som have fortalt om de 2—3 Krige! Ja, det ærede Medlem har mange Rilder og mange Sagtyndige, som vi jævne Dødelige naturligvis ikke have. — Jeg har endnu en lille Bemærkning at gøre med Hensyn til den finansielle Opgjørelse, jeg før fremtatte, og om min Stilling til disse Forslag. Den ærede Ordfører mente, at min Beregning berøede paa en Trykfeil. Hvis han læser Betænkningen efter, vil han finde, at der findes 2 Summer, som sammenlagte give en 3die Sum, og de passe alle 3 sammen. (Taubert: Det er en Regnefeil). Naar 2 Summer, som ere lige rigtige, sammenlægges til en 3die, som ogsaa er rigtig, kan det ikke være en Regnefeil. (Ubrudelse). Det er umuligt. Naar der staa 2 Summer, som passe, og de sammenlagte ere lig en 3die, kan det ikke være en Trykfeil i en af Addenderne; det maa ærede Medlemmer kunne forstaa. Jeg sagde: Vi havde i Betænkningen ved 2den Behandling omtalt, at vi vilde give Ministeren 864,000 Kr. Naar man nu her, hvad jeg haaber, gaar med til de 7,000 Kr. paa Forslaget under Nr. 87, bliver det samlede Beløb nu 874,000 Kr. Det er 10,000 Kr. mere. At jeg